

Recept na lásku

Mária Nováková

Opakom lásky je nenávisť. Ale je to jediný opak? Tí, čo sa púšťajú do lásky, narážajú aj na ďalšie zlá, ako je nevera, sklamanie či napríklad odlúčenie. O sklamaní i o odlúčení je táto kniha. Láska sa mení, jej oheň chladne a namiesto celoživotného príbehu plného lásky je koniec. Autorka sa rozhodla venovať túto knihu dvom priateľom, ktorí zažili všetky fázy lásky. Spoznávanie a prvé dotyky, ako aj rozdelenie a nové začiatky s novými ľuďmi.

Recept na lásku je 5. kniha Márie Novákovej. V jednoduchých, niekedy i detských veršoch sú ukryté i zvýraznené myšlienky o láske od dievčaťa, ktoré tvrdí, že o nej nevie nič. Smutné i veselé verše popisujú túžby i strach zo sklamania, ktoré ovplyvňuje asi všetko. Počasie, stres, prirodzené vlastnosti ľudí, ako i chuť a túžba odpúšťať a podporiť v akejkol'vek životnej situácii. Báseň, po ktorej je pomenovaná táto zbierka, je len veľmi základným množstvom ingrediencií pre toho, kto má a naozaj chce mať rád.

Obsah

Recept na lásku.....	1
Ľadovec.....	3
Spomienky a činy.....	4
Zatvorené oči.....	5
Vina osudu.....	6
Z dvojice polovica.....	7
Lastovička.....	8
Namiesto lásky záplavy.....	9
Rozprávková minulosť.....	10
Každý deň túži byť dieťaťom.....	11
Recept na lásku.....	12
Septembrové ráno.....	13
Vypadnutá.....	14
Dievča na zabitie nudy.....	15
Dvere medzi životmi.....	16
Krátka.....	17

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
Mária Nováková	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2013)	010001

L'adovec

Na ľadovci spolu s tebou,
ďaleko od tepla domova,
bola som silnou i slepou,
z teba som bola chorá.

Vyliečiš ma a ochoriem,
si moja večná choroba,
ľúbim, aj keď neviem či smiem,
medzi nami chýba podoba.

Si iný a ja som iná,
meníme sa úplne rovnako,
najsilnejšia hornina,
dostane náruč bodliakov.

Mrzneme konečne spolu,
chýba mi krásna pahreba,
strácam svoju silnú vôľu,
odtrhnúť sa od teba.

Viem, že ma rád zahreješ,
rada ti to vrátim zas,
odídeš a už nerozosmeješ,
mrzneme spolu posledný raz.

Spomienky a činy

Odkedy sú spomienky,
silnejšie ako činy,
nekladiem si podmienky,
chcem od života prázdny.

Žiť a nechať na pokoji,
klamstvo generácií,
to, ktoré si osvojí,
skladník na munícií.

Veľká rana osudu,
vybuchne duša človeka,
prestrihne sa bez súdu,
nitka života odveká.

Pre tvrdú hlavu, ktorá,
stretáva mäkké srdce,
prepáčiť vie iba niektorá,
bolesti často mätúce.

Podmienky nie sú vítané,
povolený je len smer vpred,
nikto nebude večne pri mame,
posledné slovo na poslednú z viet.

Zatvorené oči

Zatvorila oči keď ľúbila,
ilúziu krásnej polopravdy,
keby vtedy tušila,
ako osud zamiešal karty.

Pred očami iné oči,
taktiež sa zatvárajú,
bol svet kde sa všetko točí,
myšlienky sa spolu zahrávajú.

Niesol ju po celom svete,
na staručkej lavičke,
bol nežným princom na výlete,
k svojej krásnej mačičke.

Nie je to príbeh o ľuďoch,
aj keď aj tí poznajú lásku,
nedotýkajú sa s kožúškami,
nenosia si sedmokrásku.

Pri mesiaci všetko chladne,
aby sa iné pekne zahrialo,
náznak a každého napadne,
zavreté oko sa usmialo.

Vina osudu

Skús byť mojim priateľom,
ak tvoje rameno vydrží,
dám ti čierne na bielom,
niečo čo rada dodržím.

Ak máš silu obetovať,
niekomu voľnú chvíľu,
nebudeš slzami sprchovať,
ani sám ťahať pilku.

Treba chcieť a snažiť sa,
príde práca aj s koláčmi,
raz príde nálada pod psa,
kutá najlepšimi kováčmi.

Skús svoju ruku ponúknuť,
možno sa aj poláme,
na bolesť sa dá zabudnúť,
keď sa lepšie spoznáme.

Nepríde však žiadna odpoveď,
inzerát sa stratí v hlbine,
žiadne rameno na spoveď,
človek či osud je na vine.

Z dvojice polovica

Smutné je schodisko, ktoré nikam nevedie,
na križovatku dávno prekrútených citov,
koniec z kameňa i začiatok ako páperie,
láska na námestí je teraz ukrytou.

Z križovatky je cesta na mantinel,
kto sa dobre nepozerá, narazí,
zo zvuku orchestra ostal činel,
láska čo hriala má stopy námrazy.

Po schodoch utekalo šťastie,
všetkými smermi sa ponáhľalo,
zastalo, odišlo a už nerastie,
z toho čo bolo, je dnes už málo.

Z dvojice polovica a z nej len kúsok,
láme sa osobnosť ako na kolese,
ten kto vedel všetko, prepadá zo skúšok,
čo bolo milované smútok odnesie.

konkrétne slzy za pravými menami,
ktoré nahrádzali vtipné prezývky,
koniec je teraz stenou medzi nami,
úder blesku do srdca väčšej citlivky.

Lastovička

Odletela lastovička,
jej krídla sú už dospelé,
láka svojím obsahom trička,
každý ju chce do postele.

Ale ona rada lieta,
užíva si krásne výšiny,
pracovitá v strede leta,
ona nepatrí medzi menšiny.

Dôležitá i naivná,
spoznáva cestu vpred,
tú, ktorá je povinná,
i tú, ktorú nevidel svet.

Už nie je dievčatom,
v skrini sú plyšáky,
zaspáva s poznatkom,
zajtra prídu mraky.

Svoju dušu netrápi,
jej dnes patrí všetko,
až do rána party,
plná radosti i zmätkov.

Namiesto lásky záplavy

Láska navždy pretrvá,
stále je trochu iná,
príde prvá i druhá,
ukáže sa vina.

Za srdečné zástavy,
keď je iné srdce ďaleko,
namiesto lásky záplavy,
sú len titulky z A je to.

Láska nie je žiadna veda,
kruto klamala Kofola,
bez nej sa žiť ani nedá,
bez nej by radosť nebola.

Ak odídu jej dotyky,
nastane ľudská doba ľadová,
netreba na to slovníky,
spomienka sa už neschová.

Aká bola a aký bol on,
to vie len súhra sklamaní,
ona ľúbila srdce ako zvon,
on ju má vyrytú do dlaní.

Rozprávková minulosť

Skončili rozprávky,
už žiadny zlý vlk,
zapadli do obálky,
možno ju otvorí vnuk.

Časy sa zmenili,
na rozprávky sa kliká,
vlk s babičkou skončili,
každý si so Shrekom tyká.

Starší len krúčia hlavami,
ich reč nahradia repráky,
už nepovedia slovami,
čo nikoho netrápi.

Rada si zoberiem do rúk,
knihu čo mám po babičke,
s ňou vstávam i zaspávam,
vážim jedlo na lyžičke.

Asi som už z inej doby,
keď prajem deťom rozprávky,
naš svet zaplňajú hroby,
v žiackych knižkách poznámky.

Každý deň túži byť dieťaťom

Na srdci malé svetielko,
svoj zmysel života hľadá,
už dávno nie je iba bielko,
dospelá, čo všade vidí hada.

Aj keď jej chýbajú slová,
stále má svoje pocity,
z nikoho nerobila vola,
už mala úsmev rozbitý.

Každý deň túži byť dieťaťom,
býť pánom krásnych hračiek,
v svete chaosom posiatom,
nezbalí sa rýchlo do tašiek.

Nemá kam odísť túto noc,
po dni s hlavou medzi kolenami,
dospelým hlasom volá o pomoc,
je ako dievčatko bez mamy.

Hľadá deti ktoré poznala,
teraz majú šaty a obleky,
prosí o život, keď bola malá,
ale ten jej už roky odvliekli.

Recept na lásku

Dva litre nádeje,
jeden ešte do zásoby,
po soli a chlebe,
čo z cudzích priateľov robí.

Jediné objatie,
každú pol hodinu,
udrží napätie,
bezpečie pre rodinu.

Na malom plameni,
pomalé priblíženie,
na lásku premení,
rešpekt i pobláznenie.

Veľa trpezlivosti,
nikto nevie množstvo,
neustále zlostí,
ľudí i každé božstvo.

Nakoniec balenie,
ktoré oči poteší,
trochu na zbláznenie,
základný cit človečí.

Septembrové ráno

Pod krásnou oblohou,
žilo nežné stvorenie,
vstávalo správnou nohou,
nikdy nečakalo dvorenie.

Raz ju jeden oslovil,
mal v očiach niečo nové,
do lásky sa pre ňu ponoril,
v jedno ráno septembrové.

Nevedela čomu veriť,
ale on chcel veril jej,
pohádať sa i zmieriť,
nech ich život má dej.

Nepustila ho z náruče,
on jej líca tajne miloval,
láska do paláca i chatrče,
nezmenil nikto čo sľuboval.

Jeseň len začala,
nemajú podnájom,
viac ako pochvala,
hrejú sa navzájom.

Vypadnutá

Vypadnutá z okna,
do duše a záhrady,
raz ju niekto spozná,
dá kvietky do náhrady.

Vypadnutá zo zoznamky,
zrušená žiadosť o lásku,
spozná iba život krátky,
zostane bez vlásku.

Vypadnutá zo snov,
už žiadne šťastné konce,
život nebude hrou,
iba na konci zvonce.

Vypadnutá zo života,
náhla tma na námestí,
nerozumie výške plota,
už sa nikam nezmestí.

Vypadnutá z básne,
ktorá zrazu opeknie,
svet je miesto krásne,
keď ona sama onemie.

Dievča na zabitie nudy

Uznesenie unesením,
dievča na zabitie nudy,
trápi sa svojim trápením,
za bludom ďalšie bludy.

Vybral ju ten super chlapec,
ukázal na ňu okamžite,
navrhol nech idú na vec,
nech majú niečo prežiť.

Dievča sa triaslo od radosti,
jej tajné sny ožívajú,
ten najkrajší sa jej zhostí,
už cíti, ako spolu splývajú.

Ďalšie ráno jej nedvíha,
číslo získala tajne,
sama smutne večer líha,
jej snaženie je márne.

Uvidela ho s inou,
s ktorou zabíjal nudu,
nie celkom jej vinou,
zmenila sa na obludu.

Dvere medzi životmi

Otváram dvere naposledy,
zhrdzaveli a zoslabli,
som iba človek bledý,
ktorého od nich odškrabli.

Zatváram celkom potichu,
malá bodka posledná,
dvere čo zastavia pýchu,
akú má žena nezbedná.

Výzvanie v mysli silnie,
myslím že ho všetci počujú,
všetky otázky miznú pilne,
na zbierku otáznikov putujú.

Počujem údery neznámych rúk,
neviem čo mi chcú povedať,
asi to že som mala veľa múch,
keď som chcela seba rozpredať.

Stratil sa kľúč od dverí,
zmizol v hmle menom utrpenie,
pravdu sýty hladnému neverí,
za dverami si už nespomenie.

Krátka

Kráska,
sladký hlas,
láska,
na mesiac.

Túžba,
plnená,
služba,
súžená.

Malé oči,
veľký svet,
ten sa točí,
mŕtvy kvet.

Prianie,
zakázané,
máme,
čo nemáme.

Zmysel,
nám uteká,
uvidel,
človeka.